

אבל באופן כללי הם מתייחסים לשירה די בזלזול ואדישות, ואני אני רוצה ללחץ עליהם."

פרוינד ניסה לעניין בשירתו הוצאות-ספרים רבים רבות, אך תמיד נתקל בסירוב. לבסוף החליט לתוציאה לאור בעצמו. הוא כותב בעיקר שירי טבע, גוף והגות, והעברית שבפיו נאה מזו שרגילים לשמוע ברחוב. "אני אדם חברותי ואוהב לשוחח עם אנשים, למרות שבדרך-כלל נחשב המשורר כאיש בודד", הוא מעיד על עצמו.

אמנים בני

9 ו-11

במרחק-מה מריבוע דוכני-הספרים הר צוה, במעלה שדירות-חן, מפוזרים דוכני יריד האמנות. גם כאן שולטת הר פמות בכיפה: ציורי שמן ומים, תדפיסים למיניהם, הדבקות וזכוכית, פיסולי-חומר וכל חומר שהוכרו אי-פעם כלגיטימי לעשייה האמנותית, וגם כאלה שקשה היה, עד לרגע זה, לראות בהם חומר-גלם אמנותי.

גם כאן ניתן למצוא, בשוליים, את אלה שלא היה לא-ליריים לשכור להם דוכן (500 לירות ל-10 ימים), והם מציעים את יצירותיהם לקהל הרב ומשתללים להתחמק מענייהם הבולשות של פקחיה-עירייה, המסל-קים משם ביד רמה כל פולש זה.

במרכזה של חבורה גדולה יושבת אורנה קאליש הנאה, בת ה-24, ומציירת את דיוקנו של כל החפץ בכך תמורת 20 לירות. אורנה חזרה לפני ימים אחדים מלונדון, שם היא לומדת עיצוב-אופנה בכל-בו הענק מארס אנד סנטר.

היא אינה עושה זאת למען הכסף, אלא פשוט: "אני אוהבת את זה, אוהבת לשבת ולצייר כל מיני פרצופים של אנשים, לפרנסתה האמיתית היא מעצבת שטיחונים, כריות וצעצועים מאקרילן, ומוציאה אף נמכרים באחד מדוכני היריד.

מול אורנה, על ספסל ציבורי בשדירה, יושבים שלושה ציירים צעירים שיצירותיהם הם מונחות לפנייהם, על שולחן-מיטבח מת-פסל. אלה הם ליאור בן ה-9, ואריה ואורן בני ה-11. שלושת האמנים הצעירים מתייחסים אל מעשייהם בכובד-ראש מעורר-קנאה. הם מוכרים ציורי גיבוריו של וולט דיסני באינטרפרטציה אישית, צבועים ב-טוש של אחותו של ליאור, הפקחים ניסו לסלקם מהמקום, "אבל אנחנו שיכנענו אור-תם", הם אומרים בגאווה.

חגיגה

אביבית

החורים תמכו בשאפותיהם האמנו-לכבוד היריד. מחירי הציורים הילדותיים הנאים נעים בין 2 לירות ל-6, ובמשך שלוש הימים הראשונים של היריד צברו יחד כ-180 לירות. הם אוהבים את היריד, ולמ-כור זה כיה, ולזכותם יצויין, כי מבחינה כמותית יחסית מכרו יותר מכל דוכן אחר ביריד.

בקצה שורת הדוכנים, במעלה השדירה, מתחת לעץ גדול ניצבים שלושה בחורים צעירים, ארוכי-שיער, פול, אנתוני ודיוויד הם אנגלים שאוהבים, לעשות דברים יפים, זכמובן גם למכור אותם. הפקחים גירשו אותם משם כבר כעשר פעמים, אך הם אי-נמ אומרים נואש ומופיעים בכל פעם בפיי-נה אחת, לעליצותם הרבה ולכאב-ראשם של הפקחים.

שלישייה עליונה זו מציעה למכירה מר-אות, הנתונות בתוך מיסגרות אמנותיות עשויות עץ. גם זו אמנות. מחירה של מראה כזו כ-150 לירות, ובאותו יום מכרו כבר שש מהן. לא, אינם יהודים, אבל אור-הבים את ישראל ואת נופיה, ונמצאים כאן כבר בפעם השנייה.

הם מתכוונים להוציא את מחייתם מעשיית "דברים יפים" כגון תמונות, פוסטרים, חיי-תוכים וכל מה שנכלל בקטגוריה רחבה זו. כסף זה דבר רציני, אבל מבחינתם יש לפחות דבר אחד שמתחרה בו. ברגע שיב-חינו בשלוש נערות תמודות, יארונו הכל ויתחילו לחזר במרץ.

חגיגה אביבית אמיתית.

מישה אשרוב מאשים את אשתו לשעבר דליה פרידלנד

בחודש אוקטובר 1973, הוכחה הר בוהימה הישראלית בתדהמה. מישה אשרוב ודליה פרידלנד, זוג השחקנים הר נודע שנחשב במשך למעלה מ-14 שנים כ-אחד הזוגות היותר יציבים בשחקונה הישראלי, נפרד בקול תרועה רמה ובטריקת-דלתות קולנית.

הרכילות ידעה לספר כי מאחרי הפרידה עמדה שחקנית אלמונית, בלתי-ידועה עדיין, בשם בילהה מס. פרשת פירודם של דליה פרידלנד ומישה אשרוב זכתה, בשעתה, לכיסוי עיתונאי נרחב. אך האמת ניתנת להיאמר כי שני בנייהוזג גסייחד לא ששו במיוחד לדבר על הפרשה עם עיתונאים. היתה זו דליה ששברה ראשונה את קשר השתיקה, וגתר נה ראיון לעיתון-ינשים, בו סיפרה את גירסתה-שללה על הפרידה. מישה העדיף למלא פיו מיים.

גברים נשואים אני מעולם לא התחלתי. דאגתי לעצמי, לא רציתי להיפגע. אני מכיר רה כל-כך הרבה בחורות שניכוו מיח סייהן עם גברים נשואים, שאמרת לעצמי תמיד: לי זה לא יקרה. אבל היה לי מול. אני האמנתי למישה, כי הוא אדם הגון, וידעתי שהוא לא יטשה בי, למרות שידעתי שזה כימעט בלתי-אפשרי.

זכיתי

בטוב שבאדם

אחרי הכל היה לו בית, היו דליה והילדה, והיה המעמד. כאשר הכרתי אותו, בכלל לא חשבתי לכיוון הזה. בסך-הכל היו בינינו נושאים משותפים. שנינו להוטים אחרי תיאטרון, איכפת לנו מה-תיאטרון, וכשהוא קיבל אותי להצגה יוס-

היא מנצלת את הורי עד טיפת-הדם האחרונה!

הנעצמאות של ישראל שפי, כולם חשבו שהוא לקח אותי להצגה בגלל הרומן הגדול שהולך בינינו. אבל הרומן הגדול החל בכלל רק באמצע החזרות, ברגע שהוא אמר לי שהוא החליט לעזוב את דליה. לפני זה לא היה בינינו שום דבר. לא רציתי, ולא יכולתי.

אחרי שהוא אמר שהוא עוזב אותה,

לנד ז"ל והשחקנית חנה'לה הגדלר. גם בילהה מס החליטה, שעם מתן הגט והגושפנקה הכימער-חוקית ליחסיה עם מישה אשרוב, יש לה כבר מה להגיד. בדירתם המרווחת שברחוב טאגור ב-רמת-אביב, דירה שהריהוט בה מועט אך מה שיש מרחיב את העין ואת הדעת, נראים השניים נינוחים לחלוטין. ומאשרים.

גם ידידתו, השחקנית בילהה מס, ש-אותה פגש בעת שהשתתפה בהצגה ש-ביים, ליל-הנעצמאות של מר שפי - שוכ-תה מאוחר יותר לכינוי "ליל-הנעצמאות של מישה אשרוב", לא פצתה פיה. אפילו כאשר התפרסם עניין תביעת-המזונות שהגישה דליה פרידלנד (העולם הזה 1932), בה טענה דליה כי מישה הפי-

מישה אשרוב וזכיתה מס

"עבר בינינו חתול שחור לפני שהכרתי את בילהה"

דליה פרידלנד

הייתי סמוכה ובטוחה שיום אחד נהיה ביחד. זה אומנם לקח שנתיים וחצי, אבל אני האמנתי לו כל הזמן. הוא אדם נורא חזק ונאמן לעצמו. אני עצמי באה מבית של פועלים, תמיד עבדתי, הדרכתי מחול, ודאגתי לעצמי. כשמישה אמר לי שהוא עוזב את דליה, לקחתי אותו לחיפה אל אבי, סיפרתי לו את הסיפור ואבי אמר לי: אם הוא אדם ישר ואתם אוהבים אחד את השני, אני מברך אתכם."

בתיאטרון היה מאוד קשה. אנשים לא ידעו איך לקבל אותי, איך לאכול את מה שקרה. אנשים, באופן טבעי, מסתייגים. אומרים, היא לא שווה כלום אם היא מקבלת את התפקיד הזה בגלל הקשרים. אבל אני רצינית, הוכחתי את עצמי, עשיתי

בילהה, צעירה נאה, בת 28, בעלת שיער אדמוני ועיניים כחולות, קורנת מאושר. מישה אשרוב בן ה-50, במיכנס-ג'ינס ושיער אפור פרוץ, שהוא כבר סבא, נראה צעיר ושופע-חיים מתמיד. זוהי, כנראה, האהבה. קשה לו עדיין לדבר על פרשת הר גירושין, ולכן הוא מסתובב בדירה, מטלפן לתיאטרון ועוסק בעבודתו. ו-שעה שהוא הכין עצמו נפשית ל-ראיון העיתונאי, נראתה בילהה לסי-פר על פרשת יחסיה עם האיש שאיתו היא חולקת את חיה מזה כשלוש שנים, והמבוגר ממנה ב-22 שנה.

סיפרה בילהה:

אצלי זה היה תמיד עיקרון בחיים. עם

סיק כל תמיכה בילדתם הקטנה איילה ודרשה דמי-מזונות בסך 1000 ל"י, ביכר מישה לשחוק.

לאהבה

אין גיל

לפני כשבוע ניתן עלידי הרבנות גסיפטורין סופי לשני בנייהוזג, ואו. רק לאחר מתן הגט הסכים מישה אשרוב למסור את גירסתו-שללו לנסיבות שהבי-אוהו להתגרש מדליה, אותה נשא לאשה בהיותה שחקנית מתחילה בת 24, ששבה מלימודיה בלונדון והחלה מנסה להשתלב בתיאטרון של הוריה. הבמאי צבי פריד-